

O BOHEMISTICKÉM DĚNÍ NA JIHU KOREJSKÉHO POLOOSTROVA INFORMUJE JAROSLAV OLŠA, JR.

Česky umějí i na Dálném východě

Ještě před dvaceti lety patřila Korejská republika (spolu s Izraelem, Jižní Afrikou a Tchaj-wanem) k úhlavním ideologickým nepřátelům socialistického Československa – a to pochopitelně nemohlo nezanechat stopy na vzájemných kontaktech. Ovšem na rozdíl od ostatních jmenovaných zemí, kde vztahy a kontakty byly v době komunismu pouze přerušeny, aby přesto omezeně fungovaly díky tamním českým staro- i novousedlícím (tedy politickým uprchlíkům) a přátelům naší země, kontakty s jihem korejského poloostrova byly opravdu nulové. Teprve jihokorejská demokratizace na konci 80. let a časově souběžný pád „zelezné opny“ v Evropě umožnily navázat první mezilidské a také kulturní kontakty. O to víc se může zdát překvapivé, jak velký zájem o českou vědu a literaturu v Jižní Koreji panuje.

Už dvacetileté výročí letos na podzim oslavila jihokorejská bohemistika. U této příležitosti proběhla ve dnech 9.–11. října 2008 v Jonginu nedaleko Soulu mezinárodní konference, na niž přijeli také bohemisté a slovakisté z dalších zemí Dálného východu: Číny, Japonska a Mongolska. Jednání se – z pochopitelných důvodů – jako jediní nezúčastnili bohemisté z posledního „dálnevýchod-

ního“ centra bohemistiky, ze severokorejského Pchjongjangu.

Hlavním organizátorem akce byla katedra češtiny a slovenštiny Korejské univerzity zahraničních studií (Hanguk wiguk ode hangjo – HUFS) v čele s jejím vedoucím profesořem Kim In-čhonem (Kim Incheon), lingvistou a hlavním autorem česko-korejského slovníku, jedním z prvních absolventů češtiny na jihu Korejského poloostrova vůbec. Konferenci zaštítil také další přední jihokorejský bohemista a dnes prorektor HUFS Kim Kju-džin (Kim Kyujin), překladatel téměř desítky českých knih (Čapek, Kundera, Hrabal a Škvorecký), a také dnes nejaktivnější překladatel a otec-zakladatel (jihokorejské) bohemistiky Kwon Če-il (Kwon Jeil), který se česky naučil na stáži ve Spojených státech ještě na konci 80. let, kdy návštěva Československa byla pro občany Korejské republiky stále prakticky nemožná.

Konferenci slavnostně zahájili rektor HUFS hispanista Pak Čchul (Pak Chol) a velvyslanci České a Slovenské republiky. Na celodenní akci zazněly mj. příspěvky o historii a současnosti bohemistiky a slovakistiky v jednotlivých zemích, dále také specifické příspěvky k teorii a praxi výuky češtiny a také k některým aspektům současné české literatury. Z příspěvků konference vyšel i sborník *Studio českého a slovenského jazyka ve východní Asii*, který je díky svému obsahu velmi cenným zdrojem informací o bohemistice v jednotlivých zemích.

V rámci konference proběhlo také setkání bývalých absolventů a současných studentů bohemistiky, kterých je na pět set (), setkání se zúčastnila asi polovina z nich. V průběhu následné večeře byly předvedeny české tance a česká hudba v podání tanecního souboru a studentů HUFS. Účastníci konference si také na pozvání českého velvyslance vyzkoušeli jednu ze dvou českých restaurací Castle Praha v Soulu. A byť tamní „ptáček“ nebo „gulás“ je spíše než typickým českým pokrmem opravdovým příkladem česko-korejské „fusion“ kuchyně, jak se dnes moderně říká, místní pivo vařené po českém způsobu je více než potěšilo a připomnělo jim měsíce a léta strávená na studiích v Česku.

Dvacet let se může zdát málo, ale jihokorejská bohemistika se má čile k světu a její plány jsou velké – každý rok naučit češtinu na tři desítky studentů a k tomu ještě pokračovat v překládání české literatury. Příští rok by tak mohl vyjít výbor básni Konstantina Biebla, reprintu se snad dočká Čapkovo R. U. R. a korejští čtenáři snad prvně poznají také Hrabalův román *Obsluhoval jsem anglického krále*, *Prima sezónu* od Škvoreckého a nově objevené deníky židovského chlapce Petra Ginze, jedné z českých obětí holocaustu.

Naopak teprve pětileté výročí letos oslavila další instituce propagující české kulturní dědictví – Korejsko-česká komeniologická společnost (Hanguk-Čchekcho Kchomenius jonguso). Její v pořadí už pátá konference na téma života a díla J. A.

Komenského se konala loňského 22. listopadu. Do sálu na předměstí Soulu přišla necelá půlstožka zájemců, většinou z několika protestantských církevních společnosti a také křesťanských univerzit. Svým rozsahem se tato konference opravdu nemohla řadit k významným aktivitám propagujícím Česko a naši kulturu, mnohem důležitější ale bylo vydání sborníku (v součtu už pátého) a především pak druhého svazku odborného časopisu *Komeniologické studie* (Kchomenius jongu) obsahujícího na 257 stranách celkem jedenáct příspěvků korejských autorů. Hlavním hybatelem a zakladatelem společnosti je profesor I Suk-džong (Lee Sookjong) z Univerzity Kangnam, aktivní také v řadě církevních institucí. Profesor I se s Komenským dilem setkal už v 80. letech, kdy jeho dílu věnoval svou nepublikovanou disertaci, obhájenou na americké University of New Jersey. V roce 1996 vydal v korejsině svou souhrnnou práci *Komenského ideje o výchově a vzdělávání* a v následujících letech pak přeložil ještě čtyři jeho knihy – ta zatím poslední, *Panorthosia*, by měla zřejmě vyjít v letošním roce.

Zájem o Komenského v Koreji je už tradiční, v největším knihkupectví – Kjobo – jsem na konci roku 2008 našel celkem sedm různých Komenského děl a podle nepřesných indicií existuje zhruba patnáct překladů jeho děl do korejskiny, počínaje *Labyrintem světa a rájem srdce* přes *Cestu světa* či *Informatorium školy mateřské* až po řadu méně známých titulů.